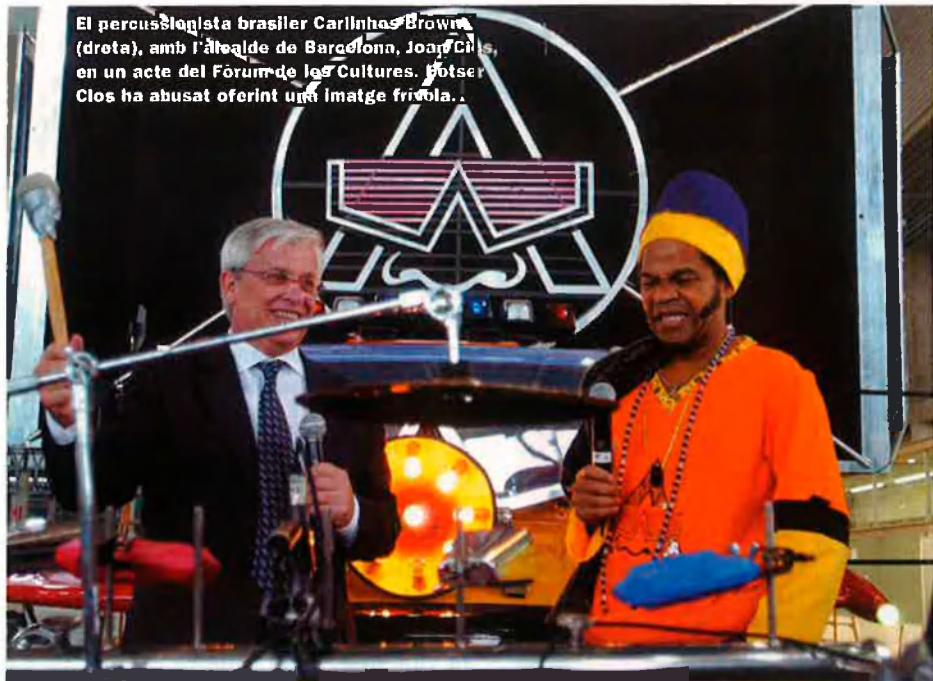

Joan Clos intenta un canvi de rumb per superar la seva pitjor crisi política

El percussionista brasiler Carlinhos Brown (dreta), amb l'Alcalde de Barcelona, Joan Clos, en un acte del Fòrum de les Cultures. Potser Clos ha abusat oferint una imatge frívola...

Després del Fòrum de les Cultures i en plena crisi per l'ensorrament del túnel de metro del Carmel, Joan Clos viu el pitjor moment polític dels seus vuit anys com a alcalde. Amb l'índex de popularitat en permanent descens des de fa mesos, Clos s'ha vist obligat a fer un canvi de rumb per acostar la seva política al ciutadà i oblidar-se dels projectes faraònics. El termini per aconseguir-ho són els dos anys que falten per a les pròximes eleccions municipals.

Des de fa mesos l'Ajuntament de Barcelona s'esforça a posar l'accent de la seva gestió en els temes socials. S'ha presentat un pla de lluita contra la pobresa, un altre de promoció d'habitatge social i una de les majors partides pressupostàries en el que queda de legislatura servirà per

a refer de cap a peus prop de 400 carrers de la ciutat. Res a veure amb les inversions multimilionàries dels últims anys per bastir l'escenari d'un fòrum del qual gairebé tothom encara es pregunta què és.

Clos s'hauria de posar al davant d'aquest gir social, però la veritat és

que no té massa facilitat per connectar amb el ciutadà mitjà. A l'alcalde se'l veu més còmode en altres situacions, ja sigui una recepció amb les models del Saló Gaudí o en qualsevol inauguració al costat d'un ministre. Aquesta imatge entre frívola i elitista ha fet que en alguns moments els mateixos companys del Partit dels Socialistes hagin qüestionat la continuïtat de Clos. Paradoxalment, el fracàs del Fòrum l'ha salvat i el seu partit prefereix mantenir-lo com a cap de cartell abans que reconèixer que les coses no han anat bé.

Víctima de mil paròdies. A part dels problemes de gestió, la poca facilitat de Clos com a orador l'ha convertit en un dels protagonistes habituals dels programes humorístics de ràdios i televisions. El dibuixen com un personatge dispers, incapaç de fer una frase seguida sense equivocar-se i amb un punt de beneiteria. Tot i la dita que assegura que val més que parlin de tu, encara que sigui malament, el cas és que l'alcalde de Barcelona és dels polítics més desfavorits per les paròdies. Ell no hi ajuda gaire amb les seves intervencions públiques i una demostració evident d'això va ser l'aparició ballant samba que va fer durant la rua carnavalesca de Carlinhos Brown amb motiu del Fòrum. De fet, el Fòrum va ser un *via crucis* extremadament llarg -141 dies- per a Clos i tot el seu equip. Gairebé res va sortir com estava previst i un cop es va acabar era difícil trobar algun dels seus responsables que es volgués referir a l'esdeveniment. Semblava com si allò mai noagués passat.

El desastre del Carmel. Amb el Fòrum ja quasi esborrat de la majoria de memòries, a final de gener Clos va rebre el cop més dur que ha patit com a alcalde: l'ensorrament del túnel del Carmel que va obligar a desallotjar de casa seva més de 1.000 persones. L'alcalde rebia la majoria de crítiques per

Socis i competidors

L'Ajuntament de Barcelona és el bressol del tripartit a Catalunya. Des de l'any 1979, socialistes, Iniciativa (abans PSUC) i Esquerra (amb una breu etapa del PI) han conformat un govern a tres bandes de gran estabilitat. Això sí, els dos minoritaris mai havien tingut tant poder com en l'actualitat, amb cinc regidors cadascun per quinze dels socialistes. Les relacions han estat més o menys fluides durant la primera etapa de la legislatura, però en els últims temps els socis de Clos han fet alguns moviments per desmarcar-se, que a les files socialistes no han agradat gens. Veus del PSC, més que del grup municipal socialista, han acusat Imma Maiol, d'Iniciativa, i Jordi Portabella, d'Esquerra Republicana, d'amagar-se quan van mal les coses. El cas és que amb el Fòrum a punt d'acabar, la dirigent ecosocialista Imma Maiol ja es va desmarcar amb una conferència pública declarant-se a favor de la "Barcelona en minúscules" i en contra de la celebració de grans esdeveniments. Això amb el Fòrum agonitzant a la UVI i a punt de morir en l'oblit. A Portabella li han retret que no hagi aparegut pel barri del Carmel quan passejar-se per allà no era

D'esquerra a dreta, Jordi Portabella (ERC), Joan Clos (PSC) i Imma Maiol (IC). Els socis de govern de l'alcalde ja han començat a maniobrar per distanciar-se'n.

un plat de gust per a ningú. Esquerra també ha mostrat reserves a la implantació de l'àrea verda d'aparcament, amb la qual cosa es deslligava tímidament d'una de les mesures més impopulars de l'Ajuntament. A mesura que s'acostin les eleccions cal suposar que aquests desmarcatges seran més freqüents. I és que en el cas d'Iniciativa les seves expectatives de creixement, a part del vot jove, estan en la bossa de votants socialistes. I les d'Esquerra es reparteixen entre els nous votants, els que pugui prendre a una Convergència que amb nou regidors ja ha tocat fons i, una altra vegada, el PSC.

L'oposició treu pit. Mentrestant, Convergència i Unió i el Partit Popular, que durant la passada legislatura van fer un trist paper d'oposició, han recuperat la moral a mesura que han anat veient la mala ratxa de Clos. Ara com ara, cap enquesta publicada assenyala ni remotament que Convergència i Unió es pugui acostar als socialistes. Però els convergents insisteixen que Clos no té capacitat de lideratge i que s'acosta un canvi de cicle. I el PP no perd la més mínima ocasió per llançar crítiques ferotges a qualsevol actuació del tripartit municipal.

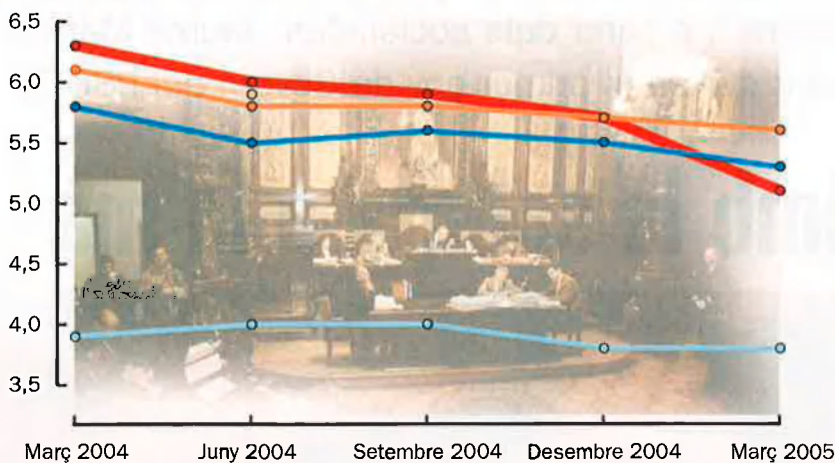
un accident en unes obres que no eren responsabilitat seva sinó de la Generalitat. A Clos no li va quedar ni el consol de poder atacar el tripartit català, format pels mateixos partits que el seu govern.

Amb aquest panorama a Clos encara li ha quedat valor per posar en marxa aquest mes una de les mesures més impopulars que es poden prendre en una gran ciutat. Eliminar les places d'aparcament lliures al carrer i fer-les totes de pagament. La polèmica àrea verda no ha fet més que començar, però de moment sembla que aquí potsar Clos l'ha encertat. Si més no els veïns de les zones afectades —que en definitiva són els que voten— troben ara més llocs per aparcar i a un preu mòdic. Caldrà veure si la cosa es manté o si d'aquí a unes setmanes torna a haver-hi més cotxes que llocs per estacionar al carrer.

I mentre Clos mira d'acostar-se al ciutadà, cada cop són més els barcelonins que li giren l'esquena. O això és el que diuen les mateixes enquestes municipals. Segons l'última, un 40 per cent dels barcelonins suspensen la gestió municipal, quatre vegades més que fa vuit anys, quan Clos va assumir el càrrec. Des de l'entorn de l'alcalde s'assegura que és una cosa passatgera, lligada estrictament a la crisi del Carmel, que ha castigat en general tota la

Els ciutadans qualifiquen els líders polítics de l'Ajuntament de Barcelona

Joan Clos

Jordi Portabella

Imma Mayol

Xavier Trias

Alberto F. Díaz

Font: Baròmetre municipal

UN ANY DE BAIXADA

Joan Clos és el polític barceloní pitjor qualificat de l'últim any. Fa dotze mesos encapçalava el rànquing, i ara és el penúltim, només per davant del popular Alberto Fernández Díaz,

que sembla jugar una lliga particular. Actualment, a Clos el superen els seus dos socis de govern, però també, i per primer cop, el líder del primer grup de l'oposició, el convergent Xavier Trias.

En els últims anys de Clos s'ha reactivat el moviment veïnal, que ha multiplicat les protestes contra l'Ajuntament

classe política i en particular l'Ajuntament per ser l'administració més pròxima al ciutadà.

De tota manera, els últims anys de Clos han servit per revifar els moviments associatius veïnals i les protestes contra l'Ajuntament són múltiples i variades. Les pancartes de protesta proliferen als balcons de la ciutat i una de les més sonades és la que s'oposa que el túnel del tren de gran velocitat travessi Barcelona de punta a punta, pel mig de l'Eixample i altres barris molt poblats. L'ombra del Carmel sembla que no vol deixar tranquil Clos i potser per primer cop l'alcalde estarà content pel retard de l'arribada de l'AVE. Si no es forada la ciutat abans del 2007, potser Clos anirà més tranquil a les pròximes eleccions.

Xavier Caraltó

Vora vora

Elogi de la mediocritat

Joan Mari

Als qui no hàgiu llegit el llibre 4-E. Els anys d'excepció, del periodista Jordi Bayona, el primer que heu de saber és que és una lectura força interessant, gairebé obligada, m'atreveria a dir, sobretot per a periodistes, politòlegs, historiadors i si molt voleu, fins i tot també per a psicòlegs i neuròlegs. I ja us ho avanço des d'ara mateix: si jo fos en Jaume Matas, seria el meu llibre de capçalera. Ras i curt: són els quatre anys de Pacte de Progrés a les Illes Balears i Pitiüses, novel·lats des de dins pel qui fou director general de Comunicació del Govern de Francesc Antich. El llibre és d'una mediocritat formal fora mida, d'un naïf passat pel materialisme més vulgar que sovint provoca la rialla més que l'empeguement, però una vegada acceptat que no és una novel·la i que podria haver estat un bon document periodístic, una lectura convenientment esporgada de tòpics i de preteses anàlisis antropològiques ens permetrà endinsar-nos en un text molt útil per veure i viure la cuina –poc elaborada, és cert– del Pacte de Progrés. En aquest sentit, és un llibre d'un valor excepcional, perquè és el primer sobre aquells quatre anys i perquè té més d'informació de primera mà que de ficció. I també hi trobareu alguna resposta al perquè de la desfeta electoral d'aquell Pacte, entre elles les que corresponen al perfil del nucli dur en el pont de comandament d'aquell vaixell a la deriva capitanejat pel "presi": la pàtina humorística de què se'ls dota acaba per mostrar-los amb una nuesa absoluta, més crua que intel·ligent. I ja em disculparan la confiança final, però a estones he tingut la sensació de llegir el bloc de notes d'un personatge d'Oliver Sacks.

joan_mari@hotmail.com

L'ombra del Carmel persegueix Joan Clos, però tampoc no ha sortit ben parat Portabella, acusat de no voler acostar-s'hi.